

Recensie: Andermans veren Live****

Singer theater Laren
woensdag 8 november 2017

foto © Govert de Roos

Recensie:

Terwijl het keurige publiek in het Singer theater in Laren de zaal binnenschuifelt, is de liedjesvoorstelling Andermans Veren Live al begonnen. Johan Hoogeboom speelt wat op de piano en de andere kleinkunstenaars lijken wat te rommelen op het podium. De mensen die geconcentreerd hun stoelnummer op de eerste rij zoeken worden door de onschuldige uitzierende Maria Noë, met zachtroze hondensloffen aan, vanuit het niets getrakteerd op fel hondengekef waardoor ze zich een hoedje schrikken. Ter vermaak van het al aanwezige publiek, dat op het eerste gezicht vooral bestaat uit de wat oudere locals, (kleinkunst)theatermakers, creatieven en aanverwanten.

Andermans Veren Live maakt al jaren avondvullende theaterprogramma's van de mooiste, Nederlandstalige cabaret- en kleinkunstiëderen van de afgelopen eeuw rondom een thema. De theatervoorstelling is gebaseerd op het radioprogramma Andermans Veren, dat iedere zondagochtend op NPO Radio 5 te beluisteren is met presentator Kick van der Veer. Hij is tevens betrokken bij de samenstelling van het repertoire en zit op de eerste rij. Dit seizoen is het thema 'Er mag zovéél niet' en Bas Marée belooft namens het vijfkoppige theatergezelschap dat het een taboedoorbrekende avond vol stoute liedjes wordt.

Het kleurrijke gezelschap trapt af met het nummer 'What Ever Happened' (a.k.a. Lelijkemensendag) uit 1979 van cabaretier- en liedjesschrijvers Ivo de Wijs en Pieter Nieuwint, waarmee direct het aanwezige publiek - en het menselijk ras - op de hak wordt genomen:

't Is lelijkemensendag, Volgevretenpensendag
Louter aangeklede apen met een schommelende pas
Wat ter wereld is er gaande, wat ter wereld is d'r gaandels er gaande met 't menselijk ras

Om verderop in het lied het ego van het publiek te strelen met dat het hier en nu wel mooiemensendag lijkt.

Daarna is het bekende nummer 'Misschien wordt het morgen beter' uit 1972 van de destijds taboedoorbrekende en maatschappijkritische Cornelis Vreeswijk aan de beurt. Bas Marée zingt met verve dit enigszins hoopvolle lied om daarna de kern van de avond uit te leggen.

Echt taboedoorbrekend wordt het echter niet, zeg ik als Amsterdamse Wallenbewoner. Wèl wordt er tegen randjes aangeschurd en worden er speldenprikjes uitgedeeld, en is er een vermakelijk patroon van op het verkeerde been zetten en ver(r)assen. Zoals bijvoorbeeld tijdens het nummer 'De Kerkganger' (1978) van Hans Dorrestijn. Naar diens zeggen is dit het beste nummer dat hij ooit heeft geschreven, maar was het voor sommige anderen te controversieel om te zingen op het podium. Niet voor Johan Hoogeboom, die het spannend opgebouwde cabareteske lied over necrofilie op toepasselijke toon en met bijpassend lichteffect op kalme wijze de zaal in stuurt, zodat er daadwerkelijk oehs en aahs klinken. Hij gooit er echter een lichtvoetig kort uitsmijtertje achteraan, wat her en der in de zaal een opgeluchte lach oplevert en de toonzetting aangeeft: we houden het leuk vanavond.

Vierentwintig nummers passeren de revue, onder meer over onzeker zijn, ouder worden ('Als je overmorgen oud bent' van Jules de Korte) en de nog steeds actuele ik-mentaliteit ('Trapportaal' van Drs. P) en andere pareltjes uit met name de

afgelopen decennia. De meeste nummers worden met verve uitgevoerd door het goed op elkaar ingespeelde gezelschap. Zo bespelen de muzikale vijf afwisselend onder meer piano, keyboards, drums, accordeon, triangel en (elektrische) gitaren. Met een speciale vermelding voor de celliste van het stel, Maria Noë.

Een enkel lied valt wat uit de toon zoals de Nederlandse vertaling van 'La Solitude' "De Eenzaamheid". De overigens zeer goed zingende Dorien Haan weet niet de breekbaarheid en emotie over te brengen zoals in het origineel van Barbara in 1964 en zoals Wende Sniijders haar publiek weet te raken met de Nederlandse vertaling. Haan komt vooral uitstekend tot haar recht tijdens de lichtvoetigere liederen.

Opvallend genoeg klapt het publiek pas echt mee tijdens de toegift, een medley van enigszins carnavaleske nummers die dagelijks (live) te horen zijn in een bruine kroeg in de Amsterdamse Jordaan of in Brabant. Als extra toegift wordt de aanwezige liedjesschrijver Ivo de Wijs op het podium geroepen, aan wie de CD Andermans Veren Live wordt uitgereikt. De Wijs bedankt lachend en grijpt vervolgens de microfoon om zijn ongenoegen te uiten over het feit dat componisten van liederen zelden genoemd worden, zoals ook in deze voorstelling het geval is. "Een stenciltje na afloop is niet genoeg, dat vergeten mensen", wijsneust hij. Als eerbetoon zet het theatergezelschap het nummer 'Achter de wolken is zonneschijn' in, maar dan niet het origineel maar de pindasaus-variant. Zowel het origineel als de pindasaus-variant zijn van de hand van Ivo de Wijs, waarvan akte.

< Bregje Van der Wijst >

De voorstelling toert vanaf heden door heel Nederland en volgend jaar ook in België, zie www.andermansverenlive.nl

De setlist:

What Ever Happened
Misschien wordt het morgen beter
Een nacht
Oorspronkelijk
Nocturne
Zondagmiddag Buitenveldert
Top
Kleine huisdieren
An en Jan
De kerkhofganger
Ik ben onzeker
Trapportaal
Ik ben een vrouw
Ik ben hem kwijt
Als je overmorgen oud bent
Gnoe
Keulen
De bokken en de schapen
Zeerover Jenny
Het hondje van Dirkie
La Solitude
Zeur niet
Trouw zijn
Mens durf te leven

Bis:

Medley

Achter de wolken is zonneschijn (Pindasaus-variantie)